

DVOJJAZYČNÁ KNIHA PRO POKROČILÉ

Dracula

Dracula

Bram Stoker

český překlad na protější straně
kontrolní otázky, jak jste porozuměli textu
okomentované gramatické jevy
slovníček s fonetickým přepisem

2CD
povídky namluvené rodilým mluvčím

@nglictina.com

edika.

Bram Stoker

Dracula

Edika
Brno
2012

Dracula

Bram Stoker

Adaptace: Michelle Smith
Překlad: Lucie Poslušná
Ilustrace a grafika: Cyril Kozák
Hlas na CD: Karl Prater
Obálka: Martin Sodomka
Odpovědný redaktor: Ondřej Jirásek
Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:
www.albatrosmedia.cz
eshop@albatrosmedia.cz
bezplatná linka 800 555 513
ISBN 978-80-266-0056-5

Vydalo nakladatelství Edika v Brně roku 2012 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 16 356.
© Albatros Media a. s. / Angličtina.com s. r. o. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

ALBATROS MEDIA a.s.

Předmluva

Draculu od irského spisovatele Brama Stokera zná snad každý. Román psaný formou deníků a dopisů byl vydaný 18. 5. 1897 a později se dočkal mnoha filmových i divadelních adaptací.

Příběh je zasazen do viktoriánského období, kde můžeme sledovat rozpor mezi zvyky a tradicemi, které přetrvávaly po staletí, a moderní dobou, která přináší velké změny v pohledu člověka na svět, ve kterém žije. Ukazuje na rozdíl mezi tradičním východem a moderním západem, mezi pověrami a vědou. Důležitá je zde úloha ženy, která je ve viktoriánské době velmi puritánská a nesmí dávat najevo své touhy. Vidíme kontrast mezi ctnostnými ženami, které si za každou cenu snaží zachovat svou čistotu, a upírkami, které se bezuzdně oddávají svým chtíčům. Sexuální symboliku můžeme vidět i v kůlu, který je zaražen do srdce upírů. Lucy Westenra je tímto aktem vysvobozena a může být konečně pohřbena jako ctnostná viktoriánská věřící monogamní žena. Loď, která odváží Draculu zpět do jeho domova, tedy do místa neřesti a bezbožnosti, je pojmenovaná po ruské carevně, která byla známá svou promiskuitou. A podobných symbolů najdete v knize bezpočet.

Vždy je lepší přečíst si knihu v originální verzi, ale pro ty z vás, kteří angličtinou nevládnou natolik, aby dobře porozuměli originálu, máme zjednodušenou verzi s překladem. Knížku můžete číst kdekoliv, aniž byste museli složitě vyhledávat slovíčka a nosit si s sebou slovník. Český text jsme se snažili co nejvíce přirovnat k anglickému, někdy možná na úkor češtiny, ale pro snadnější pochopení angličtiny. Za každou kapitolou najdete otázky na porozumění textu a popis některých gramatických jevů, které se v kapitole vyskytly. Na konci knížky také naleznete slovníček slov, která se v knize objevila, s jejich fonetickým přepisem a českým překladem. Text namluvený rodilým mluvčím si můžete poslechnout na přiloženém CD.

Věříme, že si čtením, poslechem a prostudováním gramatiky zdokonalíte svoji angličtinu, získáte chuť do jejího dalšího studia a brzy budete schopni přečíst si Draculu i v originální verzi.

Přejeme příjemnou zábavu,

Tým Angličtina.com

Chapter 1

Jonathan Harker's Journal

May 3rd, Klausenburgh

I left Munich at 8:35 pm, on May 1st and arrived in Vienna early the next morning. After taking the train through the countryside I stopped in Klausenburgh for the evening.

After reading about my destination, I learned that Bistritz, the town named by Count Dracula, is in the eastern part of Romania, on the borders of three states, Transylvania, Moldavia, and Bukovina.

Count Dracula told me to go to the Golden Krone Hotel while in Klausenburgh. It was very old, which I liked. An old woman wearing a typical white peasant dress greeted me when I entered the hotel and asked me if I was the Englishman.

"Yes," I said, "Jonathan Harker."

She smiled and gave a message to an old man, who left but he soon returned with a letter that read:

Welcome, my friend. I am looking forward to your arrival. Sleep well tonight. You will leave tomorrow for Bukovina. There will be a carriage waiting for you at the Borgo Pass and it will bring you to me. I hope you will enjoy your stay in my beautiful land. Your friend, Dracula.

May 4th

Before I left the hotel this morning, the old lady came into my room and yelled "Must you go? Oh! Must you go?" I told her that I must go because I had important work to do.

"Do you know what day it is?" she asked. "It is day before St. George's Day! Tonight, at midnight all the evil things in the world will have their way. Do you know where you are going?" She looked very worried and went down on her knees and asked me not to go. I felt uncomfortable, but I had work to do, so I had to go. I thanked her and told her that I was leaving. She stood up, dried her eyes, and took the crucifix from her neck and put it around mine.

I am writing this while I wait for the coach and I am still wearing the crucifix. I do not know if it is the old lady's fear, or this ghostly town, or the crucifix around my neck, but do not feel as good as I did before I came here.

Kapitola 1

Deník Jonathana Harkera

3. května, Klausenburgh

Z Mnichova jsem vyjel 1. května ve 20:35 a brzy ráno následujícího dne jsem dorazil do Vídně. Celý den jsem jel vlakem napříč zemí a navečer jsem se zastavil v Klausenburghu.

Jak jsem zjistil o cíli své cesty, Bistrita, město zmiňované hrabětem Draculou, leží ve východní části Rumunska, na hranici tří států, Transylvánie, Moldávie a Bukoviny.

Hrabě Dracula mi řekl, abych se v Klausenburghu ubytoval v hotelu Zlatá koruna. Hotel byl velmi starý, což se mi líbilo. Stará žena, která měla na sobě tradiční bílé venkovské šaty, mě při příchodu do hotelu pozdravila a zeptala se mě, jestli jsem Angličan.

„Ano," řekl jsem, „Jonathan Harker."

Usmála se a řekla to starému muži, který odešel a za chvilku se vrátil s dopisem, ve kterém stálo:

Vítejte, můj příteli. Těším se na Váš příjezd. Dobře se dnes vyspěte. Zítra vyrazíte do Bukoviny. U průsmyku Borgo na Vás bude čekat kočár, který Vás zaveze ke mně. Doufám, že se Vám bude v mé překrásné zemi líbit. Váš přítel, Dracula.

4. května

Než jsem dnes ráno odjel z hotelu, ta stará dáma přišla do mého pokoje a kvílela, „Musíte jet? Ach! Musíte jet?" Řekl jsem jí, že musím, protože mě čeká důležitá práce.

„Víte, co je dnes za den?" zeptala se. „Je den před svátkem svatého Jiří. Dnes o půlnoci budou řádit všichni běsi světa. Víte, kam jedete?" Vypadala velmi ustaraně a padla na kolena a prosila mě, abych nejezdil. Bylo mi to nepříjemné, ale měl jsem práci, a tak jsem musel jet. Poděkoval jsem jí a řekl jsem, že odjíždím. Vstala, osušila si oči, sejmula ze svého krku krucifix a pověsila ho na můj.

Píši tyto řádky, zatímco čekám na kočár, a stále mám ten krucifix na sobě. Nevím, jestli to je strachem té staré ženy nebo tímto strašidelným městem nebo tím krucifixem na krku, ale necítím se tak dobře, jako jsem se cítil, než jsem sem přijel.

May 5th, The Castle

As I sat in the coach that was taking me to the Borgo Pass, I asked one of the other passengers why some of the other people on the coach made the sign of the cross at me and pointed at me. He said that it was to protect me from evil eye. I appreciated their sympathy and began to forget about my fears as the coach took me through the beautiful countryside full of forests, woods and farms. The road was rugged but we were moving quite fast.

The passengers became excited and anxious as it became darker outside and they asked the driver to drive faster, which he did. As we entered the Borgo Pass, one by one the passengers began to give me gifts. No one could see my carriage when we arrived, and so the driver said that I should go to Bukovina with the rest of the passengers. But soon the horses started making noise and the peasants began to scream because they could hear the carriage coming along with four horses. The carriage stopped beside us and the man inside spoke to our driver, "You are early tonight, my friend."

The driver nervously replied, "The Englishman was in a hurry."

The stranger smiled and said "Is that why you told him to go to Bukovina? You cannot trick me. I know too much."

I looked at the man and noticed that he had very red lips and sharp teeth that were as white as ivory. After taking my luggage from the driver, the man helped me into the carriage, and we drove even further into the darkness.

After some time had passed I noticed that we were driving on the same roads, again and again.I looked at my watch and was surprised to see that it was past midnight!

During our journey I could hear wolves howling and trees blowing in the strong wind. It became so cold that it started to snow. Suddenly I noticed a small blue flame on our left, and the driver saw it too. He quickly stopped the carriage, jumped out, and disappeared into the darkness. As I sat and waited I could hear the wolves. Then the driver came back and we were on our way again. This happened many times during the night.

It was too dark for me to see clearly what he was doing, but once I saw him run towards a flame and collect some stones that were around it. Then something very strange happened. When he stood in front of it, I could still see the flame glowing through him. This made me even more scared, although I decided that I was wrong and that I was not seeing clearly because it was so dark. One time, when the driver was quite far from the carriage, I could hear the wolves creeping towards the horses and me. I yelled for the driver to return, and when he did, the wolves slowly moved away like they were scared of him.

Finally, after a long journey of stopping and going on the same paths, we arrived at the tall, dark castle.

5. května, Hrad

Když jsem seděl v kočáru, který mě vezl do průsmyku Borgo, zeptal jsem se jednoho z cestujících, proč se někteří z lidí v kočáru křižují a ukazují na mě. Řekl mi, že to je kvůli mé ochraně proti uhranutí. Ocenil jsem jejich soucit a začal jsem zapomínat na svůj strach, zatímco mě kočár vezl nádhernou krajinou plnou lesů, hájů a hospodářských stavení. Cesta byla nerovná, ale jeli jsme poměrně rychle.

Jak se stmívalo, cestující byli stále rozrušenější a znepokojenější a žádali kočího, aby jel rychleji, což také udělal. Když jsme vjeli do průsmyku Borgo, cestující mi jeden po druhém začali dávat dárky. Nikdo nezahlédl můj kočár a tak mi kočí řekl, že bych měl jet do Bukoviny s ostatními cestujícími. Ale brzy začali koně frkat a venkované křičet, protože zaslechli, jak přijíždí kočár tažený čtyřmi koňmi.Kočár zastavil vedle nás a muž uvnitř mluvil s naším kočím. „Dnes jsi tu brzy, můj příteli."

Kočí nervózně odpověděl: „Ten Angličan spěchal."

Cizinec se usmál a řekl: „Proto jsi mu řekl, aby jel do Bukoviny? Mě nepřelstíš. Vím toho příliš."

Podíval jsem se na toho muže a všimnul jsem si, že má velmi rudé rty a ostré zuby bílé jako ze slonoviny. Muž si převzal má zavazadla od kočího, pomohl mi do kočáru a odjeli jsme dále do tmy.

Po nějaké době jsem si všiml, že jezdíme znovu a znovu po stejných cestách. Podíval jsem se na hodinky a s překvapením jsem zjistil, že je po půlnoci!

Během naší cesty jsem slyšel výt vlky a mezi stromy se prohánět silný vítr. Ochladilo se natolik, že začalo sněžit. Náhle jsem si všiml malého modrého plamínku po levé straně a kočí ho uviděl také. Rychle zastavil kočár, vyskočil ven a zmizel do tmy. Zatímco jsem seděl a čekal, slyšel jsem vlky. Pak se kočí vrátil a pokračovali jsme v cestě. Toto se během noci stalo mnohokrát.

Byla příliš velká tma, abych viděl pořádně, co kočí dělá, ale jednou jsem ho uviděl, jak běží k ohni a sbírá kameny, které byly kolem. Pak se stalo něco divného. Když stál před plamenem, viděl jsem, jak oheň prosvítá skrz něj. To mě ještě víc vyděsilo, i když jsem si říkal, že se pletu a že dost dobře nevidím, protože je taková tma. Jednou, když byl kočí docela daleko od kočáru, slyšel jsem, jak se ke koním a ke mně plíží vlci. Křičel jsem na kočího, aby se vrátil, a když to udělal, vlci se pomalu vzdalovali, jako by se ho báli.

Nakonec jsme po dlouhé cestě, na které jsme zastavovali a jezdili po stejných stezkách, dorazili k vysokému tmavému hradu.

Comprehension Questions

1) What is Jonathan Harker's destination? Where is it located?
2) Why does the old lady warn Jonathan not to travel on May 4th?
3) Why did the other passengers make the sign of the cross when they looked at Jonathan?
4) What was the driver's reason for arriving to the Borgo Pass early?
5) What did the driver of the carriage at the Borgo Pass look like?
6) What did the driver do whenever he saw a blue flame on the way to the castle?

Language corner

Past simple and past continuous
(Minulý čas prostý a minulý čas průběhový)

The past simple is used when we speak about single actions which happened in the past and are finished now. In stories it usually describes main events which could interrupt some longer activities. Questions and negative statements are made with the help of auxiliaries did/didn't.

Examples:

- I left Munich at 8:35 P.M, on May 1st and arrived in Vienna early the next morning.
- I looked at the man and noticed that he had very red lips and sharp teeth that were as white as ivory.

The past continuous is used when we speak about activities which were going on for some time in the past. In stories it usually describes some background activities. We form it with was/were and the present participle (-ing form) of the main verb.

Example:

- The road was rugged but we were moving quite fast.

Exercise:

Simple or continuous?

1. When I _____ (walk) down the street, I _____ (meet) my friend.
2. Stacey _____ (break) a mirror and we _____ (have to) buy a new one.
3. What _____ you _____ (do) when the accident _____ (happen)?
4. It _____ (rain) all day yesterday.
5. I _____ (just leave) when the phone _____ (ring).

Chapter 2

Later

When the carriage stopped in front of the castle, the driver jumped out to help me down the steps. I noticed the great strength in his hands. He put my luggage down and set out into the darkness. As I stood in front of a large door, old and studded with large iron nails, I looked for a bell or knocker, but I could not see one. I waited for a long time and I began to feel unsure about what I was doing here, and how safe it is. Is it normal for a solicitor to travel this far, just to talk about a London estate with a foreign customer? It was starting to feel like a horrible nightmare when all of the sudden I heard footsteps behind the great door. The door opened and there was a tall old man, with a long white moustache, and dressed completely in black, from head to toe. He was holding a lamp and said:

"Welcome to my house! Enter freely!" When I stepped inside, he shook my hand with such great strength that I thought he might be the driver. So I asked, "Count Dracula?"

He bowed and replied, "I am Dracula and I welcome you, Mr Harker, to my house. Come in so that you may eat and rest."

He carried my luggage a long, windy staircase and through a long hallway. We finally entered at a well-lit room with a great fire, and a table set with dinner, which I was happy to see.

The count closed the door and I followed him across the room and into a large bedroom that was also well lit by another log fire. He put down my luggage and said, before leaving,

"Once you have refreshed yourself, come into the other room where you will find your supper prepared."

When I was ready, I entered the room where my supper was waiting for me. The count was standing beside the fireplace and informed me that he will not be joining me for dinner because he had already eaten earlier in the evening. I handed him the letter from Mr Hawkins. The count opened it, smiled as he read it, and returned it back to me to read. One passage that gave me great pleasure to read stated that Mr Hawkins was sick and would be sending a replacement (myself), who he was very confident in. He continued by saying that I am committed and a hard worker.

Kapitola 2

Později

Když se kočár zastavil před hradem, kočí vyskočil, aby mi pomohl ze schůdků. Všiml jsem si síly jeho rukou. Položil má zavazadla a vyrazil do tmy. Jak jsem stál před velkými starými vraty, pobitými velkými železnými hřeby, hledal jsem zvon nebo klepadlo, ale žádné jsem neviděl. Čekal jsem dlouho a začal jsem být na pochybách, co tam dělám a jak je to bezpečné. Je to u advokáta běžné, aby jel takhle daleko, jen aby si promluvil o londýnském sídle se zákazníkem z jiné země? Celé to vypadalo jako příšerná noční můra, když tu náhle jsem zaslechl za těmi velkými vraty kroky. Vrata se otevřela a tam stál vysoký starý muž s dlouhým bílým knírem, celý od hlavy k patě v černém. Držel světlo a řekl:

„Vítejte v mém domě! Vstupte bez obav!“ Když jsem vešel dovnitř, stiskl mi ruku takovou silou, že jsem si pomyslel, že by to mohl být ten kočí. Tak jsem se zeptal: „Hrabě Dracula?“

Poklonil se a odpověděl: „Jsem Dracula a vítám vás, pane Harkere, ve svém domě. Pojďte dál, ať se můžete najíst a odpočinout si.“

Nesl má zavazadla dlouhým větrným schodištěm a dlouhou halou. Konečně jsme vešli do rozsvícené místnosti s krbem a stolem prostřeným k večeři, z čehož jsem měl radost.

Hrabě zavřel dveře a já ho následoval pokojem do velké ložnice, ve které byl také zapálený oheň v krbu. Položil zavazadla a než odešel, řekl:

„Až si odpočinete, přijďte do druhého pokoje, kde je pro vás připravena večeře.“

Když jsem byl připraven, vešel jsem do pokoje, kde na mě čekala večeře. Hrabě stál u krbu a řekl mi, že se mnou nepovečeří, protože už jedl dříve. Podal jsem mu dopis od pana Hawkinse. Hrabě ho otevřel, s úsměvem si ho přečetl a vrátil mi ho, ať si jej také přečtu. Potěšila mě jedna část, ve které stálo, že pan Hawkins je nemocný a posílá místo sebe náhradu (mě), které plně důvěřuje. Dál pokračoval tím, že jsem oddaný a pilný pracovník.

While I ate my dinner, the Count and I discussed my journey and the strange things that happened on the way to the castle. As we talked I noticed how long and thin his face was. His hair was scarce around his temples, but quite thick everywhere else. His nose was thin and pointy and his eyebrows were so thick and dark they almost joined above his nose. His teeth were perfectly white and some were so sharp that they came over his bottom lip. His ears were long, pale and pointed at the ends. As I took a closer look at his hands I noticed his thick hair in the centre of his palms, and his long nails were cut to a sharp point. When the Count leaned over me, his hands touched me and a horrible, cold feeling came over me and I shuddered. He must have noticed because he moved away, smiled and said,

"But you must be tired. Your bedroom is all ready, and tomorrow you shall sleep as late as you want. I will not be here until the afternoon, so sleep well and dream well!"

He bowed, opened my bedroom door, and gestured for me to enter.

I am confused and a little bit scared. God please take care of me and those who I love!

May 7th

I slept until late in the day. When I entered the dining room, I saw my breakfast and a note from the Count stating that he had to leave for a while and that I should eat on my own. After I ate I looked for the servants to tell them I was finished but I could not see any. I have not seen any servants since I arrived, but the Count has mentioned them several times. I looked around for something to read and could not find anything in the room so I opened another door in the room and found a library.

I was surprised and happy to see so many English books. The Count walked in as I was looking at them.

"I'm glad you found your way here." he said. "I'm sure there is something here that will interest you. These books taught me a lot about England, and I look forward to walking down the busy streets of London. But I have only known your language through books. With you here, I will learn how to speak it.'"

"But Count," I said, "You speak very well."

Během večeře jsme s hrabětem hovořili o mé cestě a podivných věcech, které se odehrály cestou na hrad. Jak jsme si povídali, všimnul jsem si, jakou má dlouhou a úzkou tvář. Vlasy měl kolem spánků prořídlé, ale všude jinde byly husté. Měl úzký špičatý nos a jeho obočí bylo tak husté a tmavé, že se nad nosem téměř spojovalo. Zuby byly perfektně bílé a některé byly tak ostré, že sahaly přes jeho spodní ret. Jeho uši byly dlouhé, bledé a na koncích zašpičatělé. Když jsem si podrobněji prohlédl jeho ruce, všiml jsem si hustých chlupů uprostřed jeho dlaní a dlouhých nehtů zastřižených do ostré špičky. Když se hrabě ke mně naklonil, jeho ruce se mě dotkly a mě ovládl strašný pocit chladu, až jsem se zatřásl. Musel si toho všimnout, protože se odtáhl, usmál se a řekl:

„Vy ale musíte být unavený. Vaše ložnice je připravená a zítra můžete spát jak dlouho chcete. Budu zde až odpoledne, takže se dobře vyspěte a ať se vám něco hezkého zdá!“

Uklonil se, otevřel dveře od mé ložnice a pokynul mi, ať jdu dovnitř.

Jsem zmatený a trochu vystrašený. Bože, prosím, ochraňuj mě i ty, co miluji!

7. května

Spal jsem dlouho. Když jsem vešel do jídelny, uviděl jsem snídani a vzkaz od Hraběte, že musel na chvíli odejít a že se mám najíst sám. Když jsem posnídal, hledal jsem sluhy, abych jim řekl, že jsem dojedl, ale žádné jsem nenašel. Neviděl jsem žádné sluhy od té doby, co jsem přijel, ale Hrabě se o nich několikrát zmínil. Rozhlížel jsem se po něčem na čtení, ale v pokoji jsem nic nenašel, a tak jsem otevřel další dveře a našel jsem knihovnu.

Byl jsem překvapený a potěšený, když jsem uviděl spoustu anglických knih. Když jsem si je prohlížel, vešel dovnitř Hrabě.

„Jsem rád, že jste sem našel cestu,“ řekl. „Jsem si jistý, že vás tu něco zaujme. Tyto knihy mě toho naučily hodně o Anglii a už se těším, až se budu procházet po rušných londýnských ulicích. Ale váš jazyk znám jenom z knih. Díky vaší přítomnosti zde se jím naučím mluvit.“

„Ale Hrabě,“ řekl jsem, „mluvíte velmi dobře.“

"Thank you," he replied, "but if I live in London, people who hear me speak will know that I am not from there. I want to be like the rest of them. I am sorry I had to be away today. I had many important things to do. You may use this room anytime. In fact you can go anywhere in the castle except where the doors are locked, for reasons you will not understand."

I asked him about the blue flames and why the coachman would have stopped at each one. The Count said that on that particular night, the night when all evil spirits come out, a blue flame is seen wherever there is treasure hidden. When I asked him why the treasure has not yet been found, he replied by saying that on that particular night, no person will leave their home, even if there is treasure at stake.

The Count wanted to discuss his estate at Purfleet so I got my papers with the information.

"The estate is called Carfax," I said. "It is about twenty acres, surrounded by a high wall made from heavy stones, which has not been repaired for many years. There are many trees, which make it quite dark. The house is very large and extremely old. There is also an old chapel near by. There are not many houses around, although there is a very large house that has recently been turned into a private lunatic asylum. But it is not visible from the house."

"I am glad that it is old and big." he said. "I am old and could not live in a new house. I do not need the sunshine and sparkling waters like the young do. I love the shade and I like being alone."

He excused himself and said that he needed to do some work. He returned after about an hour and told me that his servants had prepared dinner for me. Again, he said he will not eat, because he had already eaten. But he sat in his chair and we talked while I was eating. We continued talking for what seemed like hours and I was growing very tired but I did not say anything. All of the sudden we heard the rooster crow and the Count insisted that I get some rest.

„Děkuji," odpověděl, „ale když budu v Londýně žít, lidé, kteří mě uslyší mluvit, budou vědět, že nejsem odtamtud. Chci být jako oni. Je mi líto, že jsem byl dnes pryč. Měl jsem na práci spoustu důležitých věcí. Tuto místnost můžete kdykoliv využívat. Vlastně můžete jít na hradě kamkoliv kromě dveří, které jsou zamknuté z důvodů, kterým nebudete rozumět."

Zeptal jsem se ho na modré plameny a proč kočí u každého zastavil. Hrabě řekl, že té noci, noci, kdy vycházejí všichni zlí duchové, je vidět modrý plamen všude tam, kde je ukrytý poklad. Když jsem se ho zeptal, proč ten poklad doposud nikdo nenašel, odpověděl, že této noci nikdo nevychází z domu, i když je v sázce poklad.

Hrabě si chtěl promluvit o svém sídle v Purfleetu a tak jsem si došel pro papíry s informacemi.

„Sídlo se jmenuje Carfax," řekl jsem. „Má asi dvacet akrů a je obehnáno vysokou kamennou zdí, kterou už dlouhá léta nikdo neopravoval. Je tam spousta stromů, které místo dost zastiňují. Dům je velmi rozlehlý a starý. Poblíž je také stará kaple. V okolí není moc domů, i když je tam jeden velmi velký dům, který byl nedávno přestavěn na soukromou kliniku pro choromyslné. Ale ten z domu není vidět."

„Jsem rád, že je starý a velký." řekl. „Já jsem starý a nemohl bych žít v novém domě. Nepotřebuji slunce a třpytící se vodu jako vy mladí. Miluji stín a samotu."

Omluvil se a řekl, že musí jít udělat nějakou práci. Vrátil se asi za hodinu a řekl mi, že jeho sluhové pro mě připravili večeři. Opět řekl, že nebude jíst, protože už jedl. Ale seděl na své židli a zatímco jsem jedl, povídali jsme si. Povídali jsme si pak snad celé hodiny a já už byl hodně unavený, ale nic jsem neříkal. Náhle jsme zaslechli kokrhat kohouta a Hrabě trval na tom, že si půjdu odpočinout.

May 8th

Today I woke up after sleeping for only a few hours. I had hung a small shaving mirror by the window and was just beginning to shave. Suddenly I felt a hand on my shoulder, and the Count saying good morning to me. It startled me because I had not seen him. The reflection in my mirror showed the whole room behind me, but it did not show his reflection. I had cut myself slightly, but I did not notice. When the Count saw what had happened he stared at the blood trickling down my chin. All of the sudden he tried to grab my throat. I quickly moved away and his hand touched the crucifix that hung around my neck, which made him back away in fear.

"Be careful when you cut yourself." he said. "It is more dangerous than you think it is. And we must get rid of this terrible thing that caused you to cut yourself!"

He opened the window and threw out the mirror, which shattered into a thousand pieces on the stones of the courtyard far below. Then he left the room without saying anything else. Now I do not know how I am supposed to shave!

When I went into the dining room, my breakfast was waiting for me but the Count was not there as usual. I have never seen him eat or drink. He is a strange man. After I finished eating I walked around the castle, noticing its beauty. But I cannot describe it because I discovered that all of the doors in the castle are locked, and there is no possible way for me to exit. Now I know that I am a prisoner!

8. května

Dnes jsem se probudil po krátkém spánku. Pověsil jsem si u okna malé toaletní zrcátko a zrovna jsem se začal holit. Náhle jsem ucítil na rameni ruku a Hrabě mi přál dobré ráno. Vyděsilo mě to, protože jsem ho neviděl. Odraz v mém zrcátku ukazoval celý pokoj za mnou, ale neukazoval odraz Hraběte. Lehce jsem se říznul, ale nevšimnul jsem si toho. Když Hrabě uviděl, co se mi stalo, upřeně se díval na krev stékající po mé bradě. Náhle se mě pokusil popadnout za hrdlo. Rychle jsem se odtáhnul a jeho ruka se dotkla krucifixu, který mi visel kolem krku. Se strachem se odtáhnul.

„Buďte opatrný, když se říznete," řekl. „Je to nebezpečnější, než si myslíte. A musíme se zbavit téhle příšerné věci, kvůli které jste se říznul!"

Otevřel okno a vyhodil zrcátko, které se na kamenech hluboko dole na dvoře roztříštilo na tisíc kousků. Pak beze slova odešel z místnosti. Teď nevím, jak se mám holit!

Když jsem přišel do jídelny, čekala na mě snídaně, ale Hrabě tam jako obvykle nebyl. Nikdy jsem ho neviděl jíst ani pít. Je to zvláštní člověk. Když jsem dojedl, procházel jsem se po hradu a prohlížel si jeho krásu. Nemůžu ji ale popsat, protože jsem zjistil, že všechny dveře na hradě jsou zamčeny a že není možné, abych odešel. Nyní vím, že jsem vězeň!

Comprehension Questions

7) What is Jonathan's profession?
8) Why is he visiting the Count?
9) Why did Jonathan think that the Count was the driver?
10) Why did the Count not join Jonathan for dinner?
11) What does the Count look like?
12) What did the letter from Mr Hawkins say about Jonathan?
13) Why does the Count want to learn English?
14) Why did the driver stop at every blue flame on the way to the castle?
15) Where is the estate that the Count wants to purchase?
16) What does the estate look like?
17) Why did the Count scare Jonathan while he was shaving?
18) How did the Count react to Jonathan's cut?
19) What did the Count do to Jonathan's mirror?

Language corner

Past perfect (Předminulý čas)

This tense is used when you want to show that one past action happened before another action in the past. It is used especially if you do not retell the story in the chronological order. It is formed with had + past participle (3rd form of the verb) – past perfect simple or had + been + present participle (-ing form) – past perfect continuous.

Examples:

- The count was standing beside the fireplace and informed me that he would not be joining me for dinner because he had already eaten earlier in the evening. (He ate before he talked to Harker.)
- He returned after about an hour and told me that his servants had prepared dinner for me.
  (The servants prepared dinner before Dracula spoke about it.)
- I had hung a small shaving mirror by the window and was just beginning to shave. (Jonathan hung it some time before the morning mentioned.)

Exercise:

Rewrite the sentences using the past perfect.

1. John left the party before I arrived. When I arrived at the party, John _____ .
2. My wife cooked the dinner before I got home. When I got home, my wife _____ .
3. She lost her wallet and was very worried about that. She was very worried because she _____.
4. She was cleaning the flat all day and in the evening she was very tired. She was very tired because she _____.

Chapter 3

I began to panic when I realized what was happening. I ran up and down the stairs and tried to open every door but they were all locked. I acted like a rat stuck in a trap. I could not think clearly. I sat down to collect my thoughts and calm down.

Later when I heard him return, I found him making my bed and then setting the table for dinner, which confirmed my belief that he did not have any servants, and that he must have been the driver who brought me here. Did this mean he was able to control the wolves just by raising his hand? Why were the people from Bistritz so scared for me? Why did they give me the crucifix, garlic, wild rose and mountain ash?

Later that evening I had a long conversation with the Count about the history of Transylvania. By the time we finished our discussion it was nearly morning, and we went to bed.

May 12

After spending the day trying to keep my mind occupied and looking at different books, the Count came from his room and he began to ask me questions on legal matters and certain kinds of business.

First he asked me how many solicitors a man from England usually has. I told him that it is not a good idea to have more than one solicitor involved in one transaction. He understood and asked if he were to ship goods to Newcastle or Durham, if he could take care of these matters himself. I told him that many businessmen who do not want other people knowing their business work by themselves. He seemed to know a lot about business and I thought that he would have made a good solicitor. When he finished, he stood up and asked if I had written a letter to Mr Hawkins or anyone else yet. I felt a bit guilty when I told him that I had not.

"Then write now, my young friend," he said, laying his hand on my shoulder, "write to our friend and to anyone else, and say that you will stay with me until a month from now."

I had to accept his offer because I was representing Mr Hawkins, and I had to think of him. Furthermore, the look in the Count's eyes reminded me that I was a prisoner, and that even if I wished to return back home, he would not allow it. I had no choice.

Kapitola 3

Když jsem si uvědomil, co se děje, začal jsem panikařit. Běhal jsem po schodech nahoru a dolů a pokoušel jsem se otevřít každé dveře, ale všechny byly zamčené. Choval jsem se jako krysa chycená do pasti. Nedokázal jsem jasně uvažovat. Posadil jsem se, abych si utřídil myšlenky a uklidnil se.

Později jsem slyšel, jak se vrátil. Našel jsem ho, jak mi stele postel a pak prostírá stůl k večeři, což potvrdilo mou domněnku, že nemá žádné sluhy a že on je ten kočí, co mě sem přivezl. Znamenalo to, že dokáže rozkazovat vlkům jen zdvihnutím ruky? Proč se lidé z Bistrity o mě tak báli? Proč mi dali krucifix, česnek, divokou růži a jeřabiny?

Později toho večera jsem si dlouze povídal s Hrabětem o historii Transylvánie. Když jsme končili náš rozhovor, bylo už skoro ráno a my šli spát.

12. května

Celý den jsem se snažil zaměstnat svou mysl prohlížením různých knih. Pak přišel Hrabě ze svého pokoje a začal se mě vyptávat na právní záležitosti a různé obchodní věci.

Nejdříve se zeptal, kolik advokátů člověk v Anglii obvykle má. Řekl jsem mu, že není dobré mít víc než jednoho advokáta zabývajícího se jednou transakcí. To pochopil a zeptal se, pokud by posílal zboží do Newcastlu nebo Durhamu, zda by se o to mohl postarat sám. Řekl jsem mu, že spousta obchodníků, kteří nechtějí, aby někdo jiný věděl o jejich obchodech, pracují sami. Zdálo se, že toho ví spoustu o obchodu, a říkal jsem si, že by z něj byl dobrý právník. Když skončil, vstal a zeptal se, jestli jsem už napsal dopis panu Hawkinsovi nebo někomu jinému. Cítil jsem se trochu provinile, když jsem mu řekl, že ne.

„Pak tedy napište teď, můj mladý příteli," řekl a položil mi ruku na rameno, „napište našemu příteli a komukoliv dalšímu a řekněte, že tu se mnou zůstanete ještě měsíc."

Musel jsem jeho nabídku přijmout, protože jsem zastupoval pana Hawkinse a musel jsem tedy brát ohled na něho. Navíc mi pohled očí Hraběte připomínal, že jsem vězeň a že i kdybych se chtěl vrátit domů, nedovolí to. Neměl jsem na výběr.

”I am sure you will only write about business in your letters, and nothing else.” he said as he smiled with his sharp teeth showing over his lips.

He handed me three thin envelopes, I suspect so that he could read what I was going to write. I planned on writing formal letters now, but then write to Mr Hawkins and Mina later, in secret.

After I finished writing the Count took the letters and placed them with his own writing materials. When the Count left the room I leaned over and looked at the letters in hopes that they could give me more information about the Count, and perhaps help me escape.

One of the letters was for Samuel F. Billington, No. 7, The Crescent, Whitby, another to Herr Leutner, Varna. The third was to Coutts & Co., London, and the fourth to Herren Klopstock & Billreuth, bankers, Budapest. The second and fourth were not sealed. I was just about to look at them when I saw the door handle move. I sat back in my chair, having just had time to pick up my book before the Count, holding another letter in his hand, entered the room. He took the letters off the table and stamped them carefully, and then turning to me, said,

“Please forgive me, but I have a lot of work to do this evening. I hope you find everything you need.” He was almost out of the room when he turned around and said,

“Let me warn you that if you leave these rooms, you cannot go to sleep in any other part of the castle. It is old, and has many memories, and there are bad dreams for anyone who sleeps unwisely. Be warned! If you become sleepy, then go to your own room or to these rooms, and you will rest safely. But if you are not careful, then-” he moved his hands like he was washing them. I understood.

Later

When he left me, I went to my room. After a little while, not hearing any sound, I came out and went up the stone stairs to where I could look out towards the south. I looked out over the beautiful landscape, covered in soft yellow moonlight till it was almost as light as day. The beauty seemed to cheer me. As I leaned from the window I noticed something moving below my floor, and a little to my left, close to the Count’s room.

„Zajisté budete ve svých dopisech psát pouze o obchodních záležitostech a o ničem jiném," řekl a při úsměvu se odhalily jeho ostré zuby.

Podal mi tři tenké obálky, podezřívám ho, že kvůli tomu, aby si mohl přečíst, co napíšu. Chystal jsem se napsat nyní formální dopisy, ale pak tajně napsat panu Hawkinsovi a Míně.

Když jsem dopsal, Hrabě si dopisy vzal a dal je ke své poště. Když Hrabě odešel z místnosti, naklonil jsem se a podíval jsem se na dopisy v naději, že se dozvím o Hraběti víc a že mi snad pomohou v útěku.

Jeden z dopisů byl adresován Samuelovi F. Billingtonovi, The Crescent 7, Whitby, další panu Leutnerovi z Varny. Třetí byl pro Couttse & spol. v Londýně a čtvrtý pro pány Klopstocka & Billreutha, bankéře z Budapešti. Druhý a čtvrtý dopis nebyly zalepené. Zrovna jsem se na ně chtěl podívat, když jsem uviděl, jak se pohnula klika. Posadil jsem se zpět na svou židli a měl jsem právě tak čas, abych si vzal knížku předtím, než Hrabě s dalším dopisem v ruce vejde do místnosti. Vzal dopisy, opatrně na ně nalepil známky, pak se ke mně otočil a řekl:

„Prosím, odpusťte mi, ale mám dnes večer spoustu práce. Doufám, že najdete vše potřebné." Skoro už vyšel z pokoje, když se otočil a řekl:

„Dovolte, abych vás varoval. Pokud opustíte tyto místnosti, nemůžete jít spát v jiné části hradu. Je starý a má spoustu vzpomínek a každého, kdo nespí moudře, čekají zlé sny. Mějte se na pozoru! Pokud se vám začne chtít spát, pak jděte do svého pokoje nebo do těchto pokojů a odpočinete si v bezpečí. Ale pokud nebudete opatrný, pak-" a promnul si ruce, jako by si je myl. Pochopil jsem.

Později

Když odešel, šel jsem do svého pokoje. Po chvíli, když jsem neslyšel žádný zvuk, jsem vyšel ven a vystoupal po kamenných schodech do části, kde jsem se mohl dívat k jihu. Prohlížel jsem si nádhernou krajinu pokrytou měkkým žlutým měsíčním svitem, bylo světlo skoro jako ve dne. Když jsem se naklonil z okna, všiml jsem si, že se něco o patro pode mnou pohybuje, trochu nalevo ode mě, poblíž pokoje Hraběte.

I looked closer and saw the Count's head coming out from the window. I was amused watching him, but my feelings changed when I saw him slowly come out of the window and begin to crawl down the castle wall, with his face looking down and his cloak spread out like large wings. At first I could not believe my eyes. I kept looking, and saw that I my eyes were not lying. I saw the fingers and toes tightly hold the corners of the stones as he quickly moved down, like a lizard moves along a wall.

May 15th

The Count is gone and I decided to explore the castle. I finally found one door at the top of the stairway that was not locked. I opened it and stepped in the room. There were no curtains on the windows and the yellow moonlight peaked through and lit up the dusty room. It was nicer than the other rooms that I had began to hate because of the Count's presence. I eventually calmed my nerves and a peaceful feeling came over me.

May 16th

When I had written in my diary yesterday I had fortunately put the book and pen in my pocket because I felt sleepy. I thought about the Count's warning but I ignored it. The soft moonlight comforted me and staying in the room gave me a sense of freedom. I laid myself on a large comfortable couch. I suppose I must have fallen asleep. I hope so, but I am scared because what happened next seemed so real.

I was not alone but the room looked the same. In the brilliant moonlight I could see my footprints in the thick dust along the floor. Opposite me were three young ladies. I thought that I must be dreaming when I saw them, because they did not have any shadows on the floor. They came close to me, and looked at me for a while, and then whispered to each other. They all had brilliant white teeth that shone like pearls against their red lips. There was something about them that made me uneasy. I wanted them to kiss me with those red lips. I should not write this, in case Mina reads it. They whispered together, and then they all laughed. One said, "Go on! You go first, and we will follow."

The other added, "He is young and strong. There are kisses for all of us."

I lay quietly, looking out from under my eyelashes excitedly. The pale girl came towards me and bent over until I could feel her breath on me.

Podíval jsem se pozorněji a uviděl jsem hlavu Hraběte, jak se vysouvá z okna. Ten pohled mě pobavil, ale pak mě smích přešel, když jsem uviděl, jak Hrabě pomalu vylézá z okna a začíná lézt dolů po hradní zdi s tváří obrácenou dolů a svým pláštěm roztaženým, jako by to byla obrovská křídla. Nejdřív jsem nevěřil svým očím. Díval jsem se dál a zjistil jsem, že mé oči nelžou. Viděl jsem, jak se prsty na rukou a na nohou pevně drží okrajů kamenů a jak se rychle, jako ještěrka, pohybuje po zdi.

15. května

Hrabě je pryč a já se rozhodl prozkoumat zámek. Konečně jsem našel jedny dveře v posledním patře, které nebyly zamčené. Otevřel jsem je a vešel jsem do místnosti. Na oknech nebyly žádné závěsy a žluté měsíční světlo pronikalo dovnitř a osvětlovalo zaprášený pokoj. Byl hezčí než ty ostatní pokoje, které jsem začal nenávidět kvůli přítomnosti Hraběte. Konečně jsem se uklidnil a mír se rozhostil v mé duši.

16. května

Když jsem si včera psal do diáře, naštěstí jsem si dal knihu a pero do kapsy, protože jsem se cítil ospalý. Myslel jsem na varování Hraběte, ale neuposlechl jsem ho. Měkké měsíční světlo mě uklidňovalo a pobyt v té místnosti mi dával pocit svobody. Položil jsem se na prostornou pohovku. Asi jsem musel usnout. Doufám v to, ale bojím se, protože to, co se přihodilo dál, se zdálo být tak skutečné.

Nebyl jsem sám, ale pokoj vypadal stejně. V jasném světle měsíce jsem viděl své šlápoty v prachu na podlaze. Naproti mně byly tři mladé dámy. Myslel jsem si, že sním, když jsem je uviděl, protože na podlahu nevrhaly žádný stín. Přišly ke mně, chvíli si mě prohlížely a pak si začaly něco šeptat. Všechny měly zářivě bílé zuby, které svítily jako perly v jejich rudých rtech. Bylo na nich něco, co mě zneklidňovalo. Chtěl jsem, aby mě těmi rudými rty líbaly. Neměl bych tohle psát, pro případ, že to bude číst Mína. Šeptaly si a pak se všechny smály. Jedna řekla: „Jdi! Jdi první, my půjdeme potom."

Druhá přidala: „Je mladý a silný. Jsou tu polibky pro všechny."

Ležel jsem tiše a rozrušeně jsem je pozoroval skrz řasy. Bledá dívka přišla ke mně a sklonila se nade mnou, až jsem na sobě ucítil její dech.

I was afraid to open my eyes, so I peaked out through my eyelashes. The girl went on her knees, bent over me, smiling. She brought her neck over and licked her lips like an animal and I could see her sharp teeth. Her head went lower and lower as her lips went beneath my chin and stuck to my throat.

Suddenly the Count entered and his strong hand grabbed the woman's neck and pushed her away.

"How dare you touch him, any of you? How dare you look at him when I had forbidden it? Back off! This man belongs to me! Now go! Go! I must wake him up because there is work to do."

"Are we not having anything tonight?" asked one of them.

She pointed to the bag which he had thrown on the floor and it moved as though there was something living inside. He nodded his head. One of the women jumped forward and opened it. I thought I heard a gasp for air and a moan from a child in pain. The women gathered around the bag and then disappeared into the moonlight and through the window.

The horror overwhelmed me, and I lost conscience.

Bál jsem se otevřít oči a tak jsem jen pozoroval skrz řasy. Dívka si klekla a s úsměvem se nade mnou skláněla. Ohnula krk a olízla si rty jako zvíře a já viděl její ostré zuby. Hlava se skláněla níž a níž a její rty minuly mou bradu a přilepily se mi na krk.

Náhle vešel Hrabě a jeho silná ruka popadla ženu za krk a odhodila ji.

„Jak se opovažujete se ho dotknout, kterákoliv z vás? Jak se opovažujete se na něj dívat, když jsem to zakázal? Ustupte! Tento muž patří mně! Teď jděte! Jděte! Musím ho vzbudit, protože máme práci."

„My dnes nic nemáme?" zeptala se jedna z nich.

Ukázala na pytel, který hodil na podlahu a který se hýbal, jako by v něm bylo něco živého. Pokýval hlavou. Jedna z žen vyskočila a otevřela ho. Zdálo se mi, že jsem zaslechl lapání po dechu a pak bolestné zasténání dítěte. Ženy se shromáždily kolem pytle a pak zmizely v měsíčním světle oknem ven.

Zachvátila mě hrůza a já ztratil vědomí.

Comprehension Questions

20) What did Jonathan do when he realized he was a prisoner?
21) Does the Count have servants?
22) What time does Jonathan usually go to sleep? Why?
23) What did the Count want to know about soliciting?
24) What did the Count tell Jonathon to tell his friends in his letters?
25) Why didn't Jonathan refuse to stay with the Count any longer?
26) Who are the Count's letters to be mailed to?
27) What did the Count warn Jonathan not to do while staying in the Castle?
28) What did the Count mean when he pretended to wash his hands while staring at Jonathan?
29) What did Jonathan see when he looked out of his window?
30) What happened to Jonathan when he fell asleep on the couch?
31) What did one of the ladies do to Jonathan?
32) Why was the Count angry at the women?

Language corner

Adverbs of manner (Příslovce způsobu)

Adverbs add to the meaning of verbs. They show us how something is done. Most adverbs are formed by adding –ly to adjectives.

Spelling rules:

bad – badly

happy – happily (y changes into i)

terrible – terribly (not terriblely)

tragic – tragically (not tragicly)

Adverbs are usually put before the verb, at the beginning or at the end of a sentence.

Examples:

- I saw the fingers and toes tightly hold the corners of the stones as he quickly moved down, like a lizard moves along a wall.
- I finally found one door at the top of the stairway that was not locked.
- I lay quietly, looking out from under my eyelashes excitedly.

Exercise:

Change the adjectives into adverbs and rewrite the following sentences.

1. She speaks very good English. She speaks English very _____.
2. She is a quick runner. She runs _____.
3. You must be careful. You must act _____.
4. It was heavy rain yesterday. It rained _____ yesterday.
5. There was a sudden stop. It stopped ____

Chapter 4

May 16th

I woke up in my own bed. If that was not a dream, the Count must have carried me here. I am trying to understand what happened last night.

May 19th

Last night the Count asked me to write three letters, one saying that my work here was done, and that I would be leaving in a few days, another that I was leaving on that morning, and the third that I had left castle and arrived in Bistritz. I would have refused but I knew I did not have a choice. He told to date them June 12th, June 19th, and June 29th.

May 31st

This morning when I woke I noticed that all of my writing materials were gone, including my notes, information on railways and travel, as well as my banking information. I opened my closet door to get my coat and my suit was gone! I searched for it everywhere in my room but it was nowhere to be found.

June 17th

This morning I was sitting on the edge of my bed, just thinking, when I heard horses and footsteps in the courtyard. I hurried to the window and saw big wagons, each pulled by eight tall horses and a Slovak in front of each pair. The wagons were filled with large square boxes with handles made from thick rope. When they were all unloaded and packed in a pile in one corner of the yard, the Slovaks were given some money by the Szgany, gipsies who arrived at the castle a few days ago, and they left.

June 24th

Last night the Count left me earlier than usual, and went into his room. I ran up the winding staircase, and looked out of the window, which opened south. I wanted to watch him.

Kapitola 4

16. května

Vzbudil jsem se ve své vlastní posteli. Pokud to nebyl sen, musel mě sem Hrabě odnést. Snažím se pochopit, co se včerejší noci stalo.

19. května

Včera mě Hrabě požádal, abych napsal tři dopisy, jeden, že má práce zde je hotová a že za pár dní budu odjíždět, druhý, že právě odjíždím a třetí, že jsem odjel z hradu a přijel do Bistrity. Býval bych to odmítnul, ale věděl jsem, že nemám na výběr. Řekl, ať na ně napíšu data 12. června, 19. června a 29. června.

31. května

Dnes ráno, když jsem se probudil, všiml jsem si, že všechny mé písemnosti jsou pryč, včetně mých poznámek, informací o železnici a cestě i mých bankovních dokladů. Otevřel jsem skříň, abych si vzal kabát a můj oblek byl pryč! Hledal jsem ho všude po pokoji, ale nikde jsem ho nenašel.

17. června

Dnes ráno jsem seděl na kraji své postele a přemýšlel jsem, když jsem zaslechl na nádvoří koně a kroky. Běžel jsem k oknu a uviděl velké vozy, každý tažený osmi vysokými koňmi a u každého páru stál Slovák. Vozy byly plné velkých hranatých beden s rukojeťmi ze silného provazu. Když je vyložili a naskládali na hromadu v jednom rohu nádvoří, dostali Slováci peníze od Cikánů, kteří před pár dny přibyli na hrad, a odjeli.

24. června

Včera se se mnou Hrabě rozloučil dříve než obvykle a šel do svého pokoje. Běžel jsem k točitému schodišti a podíval jsem se z okna mířícího na jih. Chtěl jsem ho sledovat.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.